

Номінація «Сімейні династії»

Вєдяєв О., учень 9-Г класу

Харківського ліцею № 107

Одна родина – дві династії

*«Несуть вам діти з дому болі,
Несуть неспокій і зневіру, й гнів.
А ви спроможні заспокоїть,
Знайти багато добрих слів.»*

Наталя Квітка

Професія педагога дуже суперечлива: цікава і складна, вдячна і нервова, весела і сумна, кропітка і хвилююча. Кажуть, що вчителям завжди не вистачає часу на своїх власних дітей. Є доля істини в цьому, але ж є і особистий приклад, є сила переконання, є бажання продовжити себе у своїх дітях, внуках. Так народжуються династії педагогів, а у випадку із моєю родиною – це подвійна династія педагогів-біологів, загальний педагогічний стаж яких перевищує півтори сотні років, а час існування налічує понад вісім десятиліть.

І.І. Мечников та М.М. Гамалія, І.П. Павлов та О.В. Палладін, І.В. Вернадський та М. І. Вавилов – це тільки вершина айсберга під назвою «біологія», а основу його складають численні вчителі біології. Вони дають можливість підростаючому поколінню зрозуміти те, що вони бачать навколо себе – природу, зрозуміти і зберегти багатство, рівного якому немає у цілому світі, зберегти і пишатися і навколишньою природою і людьми, що прищепили любов до неї.

Єгор Ілліч Семененко народився в селі Граково Чугуївського району Харківської області, у двадцятих роках ХХ століття став першим трактористом у селі, та не «залізний кінь» був його пристрастю. Молодого механізатора

завжди цікавили рослини, їх життя, процеси, які відбуваються в рослинному організмі і призводять до високих урожаїв. 1930 року Єгор Семененко став студентом біологічного факультету і назавжди пов'язав своє життя з Харківським університетом (тоді ХІНО). У той час на факультеті працювало багато видатних вчених. Професори В.К. Залесський, А.В. Нагорний, І.М. Буланкін залучали студентів до наукової роботи, впливали на їх життєвий вибір. У 1938 році Єгор Ілліч захистив кандидатську дисертацію, присвячену вивченню біохімічних особливостей ряду видів квасолі і почав працювати доцентом кафедри рослин. Були великі плани на майбутнє, але незабаром спалахнула війна... Є.І. Семененко бере активну участь в організації евакуації університету до Середньої Азії, а потім добровольцем іде на фронт. За проявлений героїзм він отримав одинадцять бойових нагород, дійшов до Берліна, та думки повертали його до справи всього життя. « А у нас настрої тільки до Берліна, щоб помститися фашистським гадам! Скоріше б нам дістатися до Харкова і потім відновити факультет...» - читаємо в листі від 26.09.1943 року до свого товариша, в майбутньому академіка і ректора університету І.М. Буланкіна.

Зійти на знань біології гору
Бажання було завжди у Єгора
(Є.І Семененко)

З 1948 по 1962 роки мій прадід був деканом біологічного факультету, у 1964 році захистив докторську дисертацію за темою «До біохімії обміну нуклеїнових кислот та їх фізіологічної ролі у вищих рослин». За відгуками сучасників, Є.І. Семененко був чудовим викладачем, багато поколінь випускників біологічного факультету пам'ятають його лекції з анатомії рослин. Своїм дипломникам Єгор Ілліч прищепив інтерес до біології, і багато з них стали висококваліфікованими спеціалістами з цього предмета. Однією з них була моя бабуся, Полянкова Ольга Петрівна. Їй дуже подобалася біологія, дівчинка була в захопленні від наставника, та ще більше їй подобалося навчати інших, допомагати зрозуміти матеріал, бути вчителем.

Зараз, за шаленим ритмом життя людям притаманно не помічати, як особисте переплітається з роботою, з громадськими справами, не помічати впливу кожної людини, що знаходиться поруч, а саме з цього складається доля. Бабуся закохалася в сина Єгора Ілліча, Володимира, і стала невісткою свого викладача. Її чоловік, а мій дідусь, Семененко Володимир Єгорович, хоч і не біолог, але є також педагог – викладає на фізико-технічному факультеті Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна.

Згодом Семененко Ольга Петрівна стала справжнім учителем, досягла з учнями багатьох успіхів, нагороджена трьома Грамотами Міністерства освіти, отримала звання «Відмінник освіти» та «Заслужений учитель України». Вона допомогла знайти дорогу в життя тисячам учнів, не втрачає інтересу до роботи і зараз, а учні у захваті від її уроків. Саме про таких, як вона Іван Драч сказав: «Ати зімпровізуй їм свій секрет!»

Зі своїми ученицями бабуся
Вчитель, вихователь і матуся.

Прийшов час і своїми секретами Ольга Петрівна почала ділитися зі своїми доньками. Вона повела їх « закохано і сміло в незнаний світ, чудесних повний чар» (В.Сосюра).

Юна студентка (Бугакова О.В.)

З раннього дитинства доньки поринули у світ біології. З великою теплою вони пригадують щорічні виїзди з практикантами до біологічної станції в Гайдах (де зараз мешкає віщун-байбачок): незрівнянна рідна природа, цікаво проведений час, перші романтичні почуття. Сумнівів у виборі майбутньої професії у доньок не було. Старша, Оксана, закінчила рідний уже для родини біологічний факультет Харківського державного університету імені

О.М. Горького, молодша, Олена, моя мама – успішно навчалася на біологічному факультеті Харківського державного педагогічного університету.

Мама на практиці в Гайдарах. (О.В. Ведяєва)

Династія знайшла своє продовження в нелегкій роботі вчителів-біологів. Зараз доньки, Бугакова Оксана Володимирівна та Ведяєва Олена Володимирівна, знані в районі і місті педагоги, керівники, часто чуємо про їх успіхи. І тільки бабуся хитро мружить очі, вона добре знає ціну успіху, вона добре пам'ятає скільки часу у неї було на виховання власних дітей, для яких вона була Вчителькою, « зорею світовою, радницею », як у пісні на слова Андрія Малишка.

У п'ятнадцять ще важко сказати, яке майбутнє чекає мене, але я вже зараз відчуваю, що зв'язок з біологією буде напевно. Адже бабуся є вчителем мого улюбленого предмету, а під керівництвом мами ми написали і успішно захистили наукову роботу на обласному рівні, попереду – Київ. А взагалі, у нашому ліцеї багато хороших вчителів, кожен з яких залишає слід у нашому житті:

Болять майбутнім, школо, твої груди –
Нехай святиться твій простий поріг!
Це вчителі, найкращі наші люди,
Готують старт для всіх крутих доріг.

Іван Драч

Ведяев О., учень 9-Г класу Харківського ліцею № 107